

IX. ѧ.

ѧ e alta vocale nu mai pucinu caracteristica in limb'a rom., si care é rasi nece intru un dialectu romanu nu se afla asia desu si respicatu cá intru al' nostru. Ea stà in lini'a mai desuptu a vocaliloru cu i si u impreuna, inse mai intunecata de catu acestea; si se pote dîce a fî un z scapatatu mai diosu in lini'a lui i, cu care semeana a fora de molietia, er' dupa vertosiare si oscuritatie cu u. Deci si z seau a, si e pierdiendusii molietia de in influentia unoru cosunatorie ce urmeza pr. n si m, scápata in ѧ; pr. лѧнѧ, вѧнѧ, сѧнѧ in locu de лннѧ, веннѧ, сеннѧ; er' ѧ, i, ѣ se scaimba intre sene pentru apropiarea genetica de una parte, si de alta pentru pusetiunea aceluiaasi gradu pre care ele tote trele se afla, asia ѧ in i si ѣ pr. тѧинѧѧ, ѣмелѧѧ, ѣмпалѧѧ in locu de тѧиѧнѧѧѧ, ѣмелѧѧѧ, ѣмпалѧѧѧ, — i in ѧ si ѣ pr. рѧѧ, лѧнѧре in locu de рѧѧ, лѧнѧре, si ѣ in ѧ si i pr. фѧнѧтѧнѧѧ, ѧнѧѧѧѧ in locu de funtana, ѧнѧѧѧѧѧѧ.

Nota.

1. Vocalea ѧ se deriva,
  - a) de in a urmandu n sau m, pr. мѧнѧѧ, ѧмѧѧѧ (III);
  - b) de in e urmandu acelesi cosunatorie, pr. вѧнѧѧ, вѧнѧѧѧѧ (IV d);
  - c) de in ѣ, mai raru, pr. фѧнѧтѧнѧѧ (VII b).
2. Adese ori in usulu vulgariu se pune acesta vocale cá un fulcru in aintea unoru particele unisilabe terminate in i au ѣ diumetatitu, candu acestea nece cu cuventulu de in ainte nece cu ce-